

- Tá ið harðast leikaði á, tosaðu John og eg um, hvør okkara skuldi beina fyri sær...

Mynd: Jens Kristian Vang

Heldur deyðadóm enn hendan sorgarleik

- Av vanlukkuáðvum mistu vit 15 ára gamla son okkara. Sorgin ta ferðina var hin sama sum nú. Men tá kundi eg gráta, meðan hini sóu. Í hesum føri noyðist eg at krógva meg bæði á nátt og degi, tá ið gráturin vil framat, sigur Guggan, kona John Petersen, ið er fongslaður fyri neyðtøku. Í samrøðu við hana og sonin, Steinolv, verður lemjandi dómur felður yvir lögregluna

TURID KJØLBRO
OG HOGNI MOHR

Hin 11. mars í ár varð fyrrverandi landsstýris- og lögtingsmaðurin, John Petersen, funnin sekur og dømdur fyri at hava neyðtikið eina 17 ára gamla gentu á vári í 1995. Tíggju mánaða langa fongsulsrevsingin varð seinni staðfest í Landsrættinum, og í farnu viku fór John Petersen inn at sita dóm.

Undir lonini á Túgvu í Tórshavn sita kona og børn nú og hugsa um tað, sum farið er fram. Tey vilja gera vart við viðurskipti, tey meta vera merkt av órættvísi og vantandi virðing fyri teimum, ið vara av, tá talan er

um slíkt álvarsamt revsimál. Ikki við tí fyri eyga at fáa samkenslu frá Føroya fólki, men fyri at sleppast kann undan, at tilfíkt endurtekur seg.

Skalvurin leyp, tá ið Öyggiatíðindi skrivaðu, at John Petersen var neyðtøkumaður.

- Dyljast skal ikki yvir, at hetta var ein sorgarleikur fyri familjuna, hóast vit onga løtu hava ívast í, at John er ósekur. Hann er eingin harðskapsmaður, hann er altíð farin væl við mær og børnunum, og eg havi altíð vígað tað góða upp ímóti tí illa, sigur Ragnhild Petersen, ið vanliga verður nevnd Guggan. Hon hevur verið gift John Peter-

sen í 32 ár, og saman eiga tey fimm børn. Elsti sonurin doyði í vanlukku fyri 16 árum síðani.

Ótrúskapurin avkláraður

Hóast John Petersen hevur tvíhildið um sitt sakloysi, hevur hann játtað at hava verið í song við ungu gentuni, hann er dømdur fyri at hava neyðtikið. Guggan visti um hetta sambandið, nakað áðrenn skriðan leyp.

- John og eg hava havt eina stóra uppperð um ótrúskapin. Hetta varð avklárað okkara millum, tá ið málið kom fram. Men tá ið Öyggiatíðindi fóru at skriva um eina unga gentu, sum varð neyðtikin í okkara

heimi, stóð eg sum kánus. Tá ið neyðtøkumálið seinni var veruleiki, vórðu vit snøgt sagt fyri ongum.

- Kortini skal sigast, at av øllum teimum mongu tárur, ið fallin eru, eru eingi teirra fallin, tí maðurin hevur verið ótrúgvur. Tað er farið afturum, tí avleiðingar av málinum hava verið nógv stórr.

- Ótrúskap hava menn altíð framt, og soleiðis fer altíð at vera, sigur Guggan.

Tað, ið hevur nívt Gugguna og børnini mest, er almenna úrlatingin og eyðmýkingin av manninum. Sambært teimum hava fjølmiðlarnir ikki himprast við at válkáð sær í málinum.

- Vit skulu øll liva her í

landinum, og eg meti, at miðlarnir áttu at hildið sær, millum annað tí, vit eiga eina 12 ára gamla dóttur. Hon var í føðingardegi tað kvöldið, dómurin fall, og sat saman við øllum floksfeløgnum, tá ið sjónvarpið bar út um allar geilar, at John var funnin sekur í neyðtøku. Sjónvarp Føroya gjørdi hetta, hóast inniliga áheitanir okkara um at bíða við tíðindunum, til vit kundu tryggja okkum, at dótturin ikki sá innslagið. Vit vóru tá stódd í Skopun, meðan dótturin var í Havn. Løtu seinni var sálarliga sundurknústa dótturin í telefonini, sigur Guggan, ið lítið gott hevur at bera hinum fjølmiðlunum.

Sonurin, Steinolvur Petersen, er samdur. Hann royndi sjálvur at rétta nokur tíðindi í útvarpinum.

- Vit høvdu skrivað eitt stutt og greitt tíðindaskriv eftir dómin, sum útvarpið bert endurgav í brotum, og tað gjørdist eg sjálsagt í øðini um, sigur hann, sjónliga sinnisrørdur

Ílla viðfarin av Bergleifi

John Petersen er dømdur fyri at hava framt brotsverkið einsamallur. Men familja hansara kennir seg kortini viðfarna sum ringasta brotsmannalið.

Guggan vøntaði, at lögreglan fór at seta seg í samband við seg, meðan neyð-